ATLETISMULUI CLUJEAN ÎI LIPSEŞTE, ÎNTR-ADEVĂR, UN CAL !?

Cu ani în urmă, la Cluj, pe gazonul stadionului municipal, putea fi văzut, plimbîndu-se în voie, un cal. Patrupedul, proprietatea administraţiei bazelor sportive din oraş, avea... treabă o oră, două pe zi. În rest...

Iubitorii sportului clujean, atleţii cu deosebire, îşi vor aminti cu reverie de acei ani fericiţi, cînd, pe lîngă acest personaj patruped li se îngăduia şi lor accesul — fără vreun ucaz special — pe gazon, pe pistă, la toate celelalte sectoare. Acum...

Acum, iată, nici chiar reprezentanţii cei mai de sea-

ATITUDINI

mă ai atletismului din localitate — Sokol, Sepci, Jurcă sau Bogdan — o întreagă echipă de pentatlon, campioană naţională, nu găseşte o minimă înţelegere pentru a beneficia de UN SECTOR, UN SINGUR SECTOR, cel rezervat săriturii cu prăjina, de două ori pe săptămînă, cîte două ore.

Principalul cerber, directorul Administraţiei bazelor sportive, Liviu Sîngeorzan, printr-o adresă trimisă clubului sportiv Universitatea Cluj (nr. 505/1970) aduce imputări atleţilor, îi acuză că degradează unele zone ale stadionului. Nu contestăm existenţa unei asemenea stări de lucruri, regretabile, fireşte, cu toate că adresa de mai sus nu face nici o nominalizare. **Dar ne întrebăm : cum ar putea nişte săritori cu prăjina să afecteze integritatea gazonului, a celorlalte sectoare ? Ne întrebăm, totodată : cum poate fi interpretată măsura — arbitrară — luată de administraţia bazelor sportive, de a demonta instalaţia de prăjină, care, de altfel, nici nu-i aparţine ? Se ştie doar, ea a fost donată de către clubul sportiv Universitatea, după ce a fost adusă, cu destule greutăţi, la Cluj.**

Iată mai degrabă o sursă de şicane care afectează, evident, climatul necesar dezvoltării atletismului clujean. Miopia conducerii administraţiei bazelor sportive din acest oraş este o frînă în calea propăşirii unui sport olimpic. O stare de lucruri nefirească, faţă de care C.J.E.F.S. Cluj manifestă, la rîndu-i, o stare de indiferenţă stranie.

Atleţii clujeni aşteaptă o intervenţie energică. Cu puţin spirit de înţelegere (cum există, de altfel, în alte domenii), se poate realiza uşor un modus vivendi. Şi pentru a se evita tendinţa de tergiversare, care mai caracterizează munca unor activişti sportivi, am sugera ca personal, tovarăşul Alexandru Mureşan, preşedintele C.J.E.F.S. Cluj, să vină în sprijinul rezolvării acestei anormale situaţii.

Tiberiu STAMA

N.A. Sceptici, unii iubitori ai sportului afirmă că atletismului clujean îi lipseşte un cal, pentru a reintra în drepturi. Să o luăm ca butadă şi să nădăjduim într-o rezolvare fericită a lucrurilor. Altfel...

„VÎLCEA" ÎŞI CAUTĂ TRADIŢIILE...

...dar nu le găseşte !

CONTRIBUŢII LA PROFILUL SPORTIV AL JUDEŢELOR

Ziarul „Sportul" a organizat la Rm. Vîlcea o masă rotundă, la care s-au abordat următoarele probleme :

● Care este aria sportului în judeţul dumneavoastră şi în ce stadiu de dezvoltare se află ?

● Care sînt sporturile tradiţionale în judeţ şi cum sprijiniţi ascensiunea lor ?

● Ce greutăţi întîmpinaţi şi care sînt factorii în măsură a contribui la îmbunătăţirea activităţii sportive ?

Deşi tov. **I. Nicula**, preşedintele C.J.E.F.S. Vîlcea, a privit cu total dezinteres iniţiativa ziarului nostru, lipsindu-ne de sprijinul pe care-l aşteptam din partea sa în reunirea participanţilor la masa rotundă (negăsind de cuviinţă nici măcar să participe la dezbateri !), am reuşit totuşi să invităm — şi au avut amabilitatea să participe — următorii tovarăşi:

— **Nicolae DINESCU**, vicepreşedintele C.J.E.F.S.

— **Dumitru BĂDESCU**, şeful secţiei sport-turism şi pregătire militară din Comitetul judeţean U.T.C.

— **Octavian CELIC**, şeful secţiei cu probleme de sport din Consiliul judeţean al sindicatelor.

— **Ion TEODORESCU**, şeful comisiei sport-turism din Consiliul judeţean al pionierilor.

Scopul scuză... rezultatele ! ?

Nicolae DINESCU : Judeţul nostru, aflat altădată pe o poziţie de frunte în mişcarea sportivă românească, înaintează, în momentul de faţă, în ritm de... melc ! **Din cele 11 echipe divizionare B, C şi juniori, TREI AU RETROGRADAT DEJA, singura noastră formaţie din B, Chimia Rm. Vîlcea, urmînd a activa şi ea în viitorul campionat de fotbal în divizia ...C !** Deşi nu ducem lipsă de cadre specializate (189 de profesori), deşi avem 1823 de activişti voluntari, 160 de arbitri, 165 de instructori sportivi şi 42 de antrenori, **mişcarea sportivă din judeţul nostru progresează deosebit de lent, APROAPE INSESIZABIL !**

Rezultatele mediocre IŞI AU RĂDĂCINILE ÎN ÎNSĂŞI MANIERA CU CARE ESTE PRIVITĂ ACTIVITATEA SPORTIVĂ (în special cea de performanţă) DE CĂTRE CEI RĂSPUNZĂTORI, CEI CARE O CONDUC. Într-un cuvînt, **scopul pe care-l urmăresc** — probabil — antrenorii, nu este acela de a obţine rezultate foarte bune, ci de a-şi justifica, prin existenţa unor echipe modeste, salariile pe care le primesc.

Şi aşa, scopul scuză... rezultatele !

Alături de antrenori, **şi noi — consiliul judeţean — avem o mare parte de vină.**

Sporturile tradiţionale din judeţul nostru, atletismul, oina, fotbalul, modelismul, gimnastica, voleiul, bobul şi patinajul, ne-au adus satisfacţii minore, pînă acum cucerind numai două titluri de campioni republicani (la atletism juniori — n.n.).

Bazele sportive, puţine la număr — mai ales în oraşe — precum şi lipsa unei săli de sport corespunzătoare dimensional practicării jocurilor, reprezintă, de asemenea, greutăţi nu tocmai uşor de depăşit. **E drept că în privinţa sportului de masă stăm mai bine — IN SPECIAL LA SATE, unde, în 90% din cazuri, existînd baze sportive este mult mai uşor să organizăm competiţii.**

Aceasta fiind situaţia — şi trebuie să recunoaştem că nu e roză — **am luat o serie de măsuri care să ducă la îmbunătăţirea organizării şi dezvoltării mişcării sportive din judeţ — PORNIND DE LA CONSTRUIREA UNEI MARI SĂLI DE SPORT ŞI PÎNĂ LA ÎNTOCMIREA UNUI BOGAT CALENDAR COMPETIŢIONAL, DE LA INIŢIEREA UNOR CURSURI ŞI SECŢII NOI (bob, judo, cicloturism) LA COLABORAREA MAI STRÎNSĂ CU CELELALTE FORURI DIN JUDEŢ. Sperăm ca în viitorul apropiat sportul vîlcean să-şi recapete locul de frunte pe care se afla acum cîţiva ani !**

Apreciind maniera autocritică cu care tînărul vicepreşedinte al C.J.E.F.S. Vîlcea a răspuns întrebărilor noastre, trebuie să subliniem că — din cîte am aflat — el este totuşi unul dintre pilonii de bază, unul dintre puţinii animatori ai mişcării sportive din judeţ. Dar... cu o floare... !

Sportul de masă îl eclipsează pe cel de performanţă

DUMITRU BĂDESCU : Dacă în alte judeţe sportul de performanţă îl eclipsează pe cel de masă, la noi se întîmplă invers. Spun asta pentru că **marele număr de competiţii organizate pentru iubitorii de sport vîlceni a angrenat o cifră impresionantă de tineri.** Spre exemplu, la **„Cupa tineretului de la sate" — ediţia de iarnă, AU PARTICIPAT PESTE 16 000 DE TINERI.** „Olimpiada pietrarilor", „Memorialul N. Bălcescu", ştafeta ciclistă „Eliberarea", sînt numai cîteva din competiţiile cu caracter tradiţional, care reprezintă iniţiative foarte bune, găsind un larg ecou în rîndurile tineretului. **Întrecerea pentru cea mai frumoasă bază sportivă de la sate**, organizată tot de comitetul judeţean U.T.C., a adus, de asemenea, rezultate frumoase, **complexele sportive din comunele Firtăţeşti, Galicea şi Drăgoieşti, fiind exemple concludente. LA CAPITOLUL GREUTĂŢI** — aş aminti, în primul rînd, de **veşnica problemă a dezafectării unor baze sportive fără a se asigura altele în loc. Edificatoare în acest sens mi se par cazurile comunelor Perişani şi Şirineasa, unde I.A.S.-urile au arat terenurile de fotbal !**

În judeţul Vîlcea s-ar putea amenaja mai multe terenuri, dar...

OCTAVIAN CELIC : Cele 31 de asociaţii sportive din întreprinderile şi instituţiile judeţului Vîlcea, cu cei peste 17 000 de membri, oglindesc din plin interesul cu care mişcarea sportivă este privită la acest nivel. Întrecerile organizate de Consiliul sindicatelor, în colaborare cu U.T.C.-ul şi C.J.E.F.S., au antrenat numeroşi salariaţi, iar cupele — pe profesii — ale ceferistului, forestierului, constructorului, minierului, precum şi „Cupa staţiunilor" sînt competiţii primite cu deosebită plăcere de către lucrătorii din aceste ramuri.

Popicele — sport înrădăcinat în judeţul nostru — au o puternică bază materială, cele 18 popicării existente oferind condiţii optime de antrenament.

Din păcate, **AVEM GREUTĂŢI MARI DETERMINATE DE PROBLEMA BAZELOR SPORTIVE ÎN ORAŞE de unde acestea LIPSESC APROAPE CU DESĂVÎRŞIRE ! Şi asta datorită dezinteresului manifestat de cei care se ocupă de afectarea spaţiilor pentru amenajarea lor, indiferenţi în faţa numeroaselor apeluri ale iubitorilor sportului, ale conducerilor unor întreprinderi ce vor să-şi construiască baze sportive minimale, dar... nu au unde.** Deşi în planul de dezvoltare urbanistică a oraşului au fost prevăzute — evident — şi baze sportive, **pasivitatea celor răspunzători de rezolvarea acestei probleme a rămas la fel de condamnabilă.**

Privitor la sportul de masă, în afara competiţiilor „de casă", cele peste 130 de duminici cultural-sportive ţinute anul trecut şi cele 40 anul acesta, organizate de noi în colaborare cu forurile amintite mai sus, arată că şi acest aspect al activităţii sportive se află în centrul atenţiei.

ION TEODORESCU : Consiliul nostru sprijină activitatea sportivă a pionierilor prin organizarea unui mare număr de competiţii, tabere şi centre de iniţiere. Dintre acestea, „Festivalul sportiv al tinerelor speranţe" (la minifotbal, tenis de masă, oină şi gimnastică modernă), „Cupa Roza Vînturilor", la orientare turistică, „Cupa cartierelor" la fotbal, volei şi handbal, precum şi numeroasele excursii ciclo-turistice, au devenit tradiţionale, bucurîndu-se de o largă participare. Lipsa de fonduri pentru sportul pionieresc (fondurile alocate anului în curs s-au epuizat ?), precum şi numărul infim de baze sportive, ne stingheresc foarte mult. Şi pentru că s-a discutat despre dezafectarea bazelor sportive, dau şi eu un exemplu : la şcoala generală nr. 4 din Rm. Vîlcea (care nu avea un teren de sport), în curtea asfaltată unde se puteau totuşi desfăşura orele de educaţie fizică şi iniţia diferite întreceri sportive, a fost construit un edificiu administrativ.

★

Am căutat ca în materialul de faţă să prezentăm cît mai fidel cele spuse de participanţii la masa rotundă, subliniind — îndeosebi — greutăţile întîmpinate de mişcarea sportivă din acest judeţ.

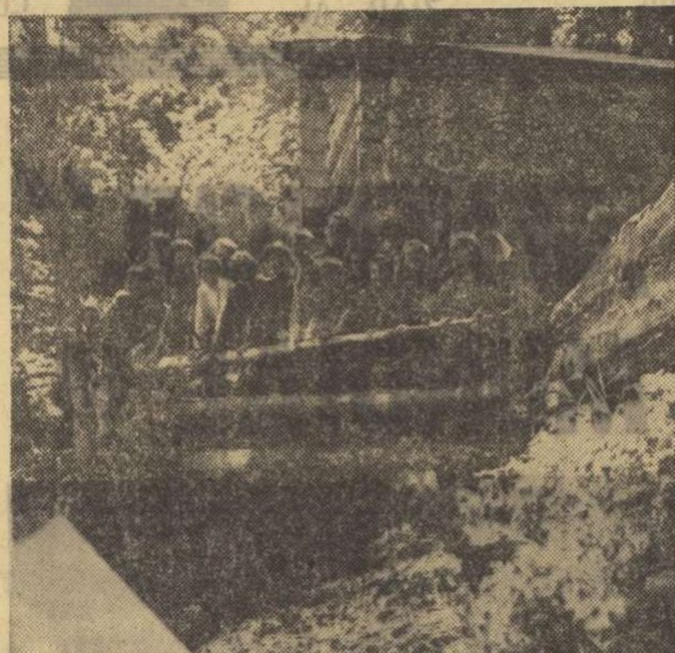
Sportul vîlcean prezintă încă serioase carenţe, iar modul în care el a fost „sprijinit" pînă acum l-a împins pe panta mediocrităţii. Numeroşii amatori de sport din judeţ aşteaptă totuşi o ameliorare. O aşteptăm şi noi !

Horia ALEXANDRESCU

UN PARADIS AL SCHIULUI ÎN MIEZ DE VARĂ

● Excelentul experiment al Şcolii sportive nr. 2 din Bucureşti

● Schi în... slipuri ● Tabăra tinereţii

O amintire...

Dintre cei 37 de munţi ce alcătuiesc masivul Bucegi, Caraimanul şi Coştila, ale căror prăvălişuri de piatră le putem vedea din Buşteni în toată măreţia lor, sînt cei mai impunători. Între aceşti doi coloşi, consideraţi pe bună dreptate apanajul alpiniştilor români, se adînceşte, curgînd de la Est la Vest, firul Văii Albe, devenit în porţiunea mijlocie cel mai bun teren de schi pe timpul verii. Din numeroasele avalanşe, scurse iarna pe versanţii văii, pe stînga Peretele Văii Albe, iar pe dreapta Peretele Albişoarelor, se acumulează o imensă cantitate de zăpadă, care atinge în unele locuri 30 de metri grosime. Bine tasată şi umbrită de cei doi pereţi, neaua rezistă suliţelor calde trimise de soare, dăinuind pe fundul văii tot anul, permiţînd amatorilor de schi să-şi practice aci sportul preferat pînă tîrziu, către mijlocul lui iulie

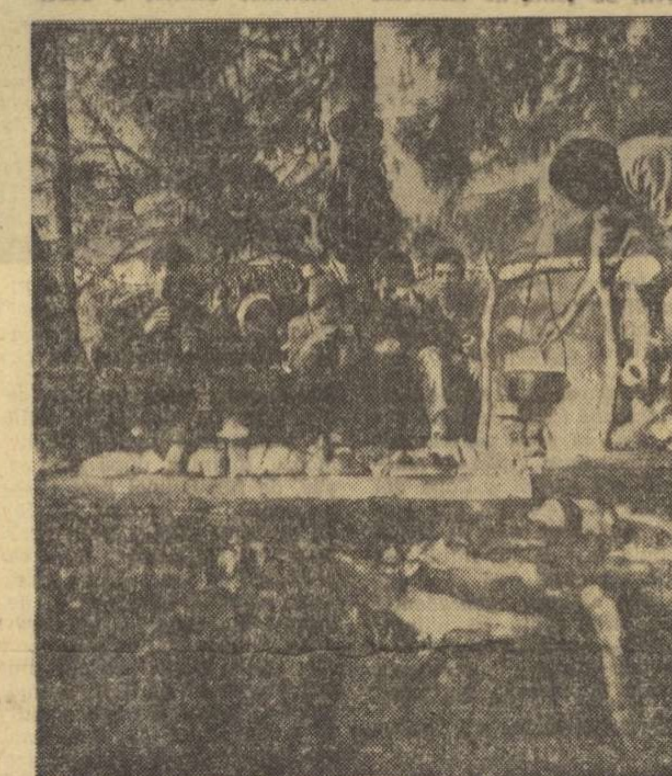
Dacă acum 35 de ani regiunea era frecventată numai de temerari, astăzi putem vedea în Valea Albă zeci de tineri care schiază în zilele însorite, în slipuri. Un mic refugiu, construit de federaţia de specialitate, prin strădania unor oameni bine intenţionaţi, în punctul denumit Belvedere, permite organizarea, în condiţii ceva mai aspre, a taberelor de schi pînă la mijlocul verii. Calea de acces către aceste locuri tăinuite începe din dreptul cabanei Căminul Alpin din Buşteni. Poteca, marcată cu triunghi roşu, conduce peste Coama Munticelului pînă la locul denumit Măsurătoarea Urşilor. De aci, părăsind semnul iniţial, înaintăm către stînga prin pădure, călăuziţi de marcajul cu triunghi galben care ia sfîrşit după 1 oră şi 30 de minute în punctul denumit La verdeaţă (1610 m altitudine), de unde firul Văii Albe îşi arată albia-i acoperită cu zăpadă pe circa 600 m diferenţă de nivel.

Surpriza schiului de vară din acest an o constituie apariţia în regiune a 18 copii între 8 şi 15 ani, aparţinînd secţiei de schi a Şcolii sportive nr. 2 din Bucureşti. Conduşi cu pricepere de prof. I. Ghia, copiii şi-au instalat corturile, agăţîndu-le, te miri cum, pe feţele împădurite ale muntelui, amenajîndu-şi bucătăria, sala de mese, cămara pentru alimente etc. Pădurea a răsunat de glasurile cristaline ale copiilor care, îndrumaţi de profesor, au construit cea mai originală şi îndrăzneaţă tabără de munte realizată vreodată la noi în ţară.

În condiţii extrem de aspre, pe pante pînă la 50 de grade înclinaţie, cu apa la 20 minute de mers, micii schiori au savurat din plin greutăţile muntelui, bucurîndu-se de frumuseţea sportului ales, alunecînd ore în şir pe albul zăpezii cuibărite la poalele Caraimanului şi Coştilei.

Duminica trecută, o bună parte din părinţi au urcat să-şi vadă copiii şi mulţi dintre ei mergeau ţinuţi de mînă de cei mici, aceştia fiind familiarizaţi cu locurile atît de greu accesibile pentru neiniţiaţi.

Exemplul taberei din Valea Albă, organizată de Şcoala sportivă nr. 2, arată ce se poate realiza cu copiii dacă există pasiune, pricepere şi dacă nu se precupeţeşte nimic. Cele 12 zile de schi pe care cei mici le-au petrecut în Valea Albă au însemnat un prilej de învăţare a unor lucruri noi, cu caracter aplicativ, menite să întărească organismul.

Un ceai fierbinte preparat la un foc de tabără este parcă mai gustos.

Foto : EM. CRISTEA

Emilian CRISTEA
maestru emerit al sportului

PATRU ZILE DE ÎNTRECERI LA ŞTRANDUL TINERETULUI

● Azi şi mîine, campionatele de juniori ale Capitalei; vineri şi sîmbătă, întîlnirea amicală cu săritorii polonezi

De astăzi, săritorii de la trambulină din ţara noastră intră în focul întrecerilor sezonului în aer liber. Deocamdată concurează doar juniorii, care îşi dispută, la ştrandul Tineretului, titlurile de campioni ai Capitalei. Concursul este programat să se desfăşoare azi de la orele 10 şi 16 (săriturile de la trambulină) şi mîine de la aceleaşi ore (platformă). Cu acest prilej, juniorii români vor face o ultimă verificare înaintea disputelor internaţionale în ajunul cărora se află. Pentru că, trebuie amintit, nu mai tîrziu decît vineri şi sîmbătă cei mai buni juniori, cărora li se vor adăuga seniorii, vor concura, tot la ştrandul Tineretului, alături de componenţii lotului Poloniei aflat în Capitală pentru un stagiu de pregătire. Deşi nu are un caracter oficial, întîlnirea amicală cu sportivii polonezi (reputaţi în această ramură a nataţiei) stîrneşte un justificat interes şi va constitui un test elocvent asupra posibilităţilor sportivilor noştri, cu atît mai mult cu cît o săptămînă mai tîrziu, adică la 11 şi 12 iulie, ei vor avea de înfruntat reprezentativa Spaniei, tot la ştrandul Tineretului. În aceleaşi zile, un grup de juniori va concura la Poznan, în cadrul campionatelor internaţionale ale Poloniei. Sînt vizaţi să facă deplasarea Ion Ilieş, Dumitru Popoaie, Sorana Prelicpeanu, Irinel Popescu şi Măriuca Isăcescu.

Toate aceste întreceri, ca şi celelalte cuprinse în calendarul intern şi internaţional al săritorilor români, au drept scop continua verificare a pregătirilor în vederea marilor competiţii ale sezonului : campionatele balcanice (19—22 august, la Atena), concursul speranţelor olimpice (21—23 august, la Poznan) şi campionatele Europei (5—12 septembrie, la Barcelona).

TINERII TENISMANI ROMÂNI ÎNVINGĂTORI LA SOFIA

La Sofia s-au încheiat întîlnirile internaţionale amicale bilaterale dintre reprezentativele de tenis (tineret) — feminină şi masculină — ale României şi Bulgariei. Ambele partide au luat sfîrşit cu succesul tenismanilor români : 8—2 la fete şi 5—5 la băieţi (victoria a fost atribuită jucătorilor români, superiori la ghemuri cîştigate : 123—115).

REZULTATE, **fete :** Bucur — Mascova 6—2, 2—6, 6—4, Takacs — Sotirova 6—1, 6—4, Simionescu — Borisova 1—6, 6—3, 6—4, Bucur — Sotirova 6—4, 6—4, Takacs — Borisova 7—5, 4—6, 6—0, Simionescu — Mascova 1—6, 4—6, Bucur — Borisova 6—1, 8—6, Takacs — Mascova 7—5, 2—6, 6—0, Simionescu — Sotirova 4—6, 5—7, Bucur, Takacs — Mascova, Sotirova 4—6, 7—5, 6—3 ; **băieţi :** Sotiriu — Petrov 6—4, 6—2, Tr. Marcu — Dencev 4—6, 7—9, Nemeş — Dencev 3—6, 5—7, Sotiriu — Ganev 8—6, 6—1, Marcu — Petrov 4—6, 8—6, 6—0, Nemeş — Ganev 7—5, 1—6, 2—6, Sotiriu — Dencev 6—4, 6—1, Marcu — Ganev 7—5, 6—1, Nemeş — Petrov 2—6, 4—6, Sotiriu, Marcu — Ganev, Petrov 7—5, 4—6, 3—6, 4—6.

În întrecerile masculine au luat parte echipele de „Cupa Galea" ale celor două ţări.

La înapoierea în ţară, antrenorul **Ion Racoviţă**, care a însoţit formaţiile României în Bulgaria, ne-a declarat următoarele : **„Meciurile amicale cu tenismanii bulgari au fost interesante. Fetele noastre au repurtat o victorie categorică datorită jocului complet al Elenei Takacs, curajoasă şi o bună finalizatoare la fileu. Felicia Bucur s-a comportat mulţumitor, demonstrînd regularitate şi o frumoasă putere de luptă. Ea este încă prea defensivă. Revelaţia competiţiei a fost însă junioara de 14 ani, Mariana Simionescu, înzestrată cu calităţi native deosebite şi un moral excelent. În absenţa lui Dumitru Hărădău — bolnav — consider bune şi rezultatele băieţilor. Sotiriu n-a pierdut nici un set la simplu, iar Traian Marcu (16 ani) a trecut cu uşurinţă de primii doi jucători bulgari de „Cupa Galea", Petrov şi Ganev. Nu am fost satisfăcut de jocul lui Dan Nemeş. Acest tînăr nu şi-a însuşit încă procedeele corecte de lovire a mingii. Competiţia de la Sofia a constituit o bună verificare a jucătorilor pe care îi pregătesc pentru zona „Cupei Galea" de la Biella (Italia), dintre 23 şi 26 iulie".**

PE LACUL HIMKI CONTINUĂ PREGĂTIRILE PENTRU MONDIALELE DE CAIAC-CANOE

După evoluţiile — încununate de remarcabile succese — în mai multe regate internaţionale, caiaciştii şi canoiştii români îşi continuă pregătirile şi verificările în vederea participării la campionatele lumii, programate la Copenhaga. Astfel, la sfîrşitul săptămînii, un lot de caiacişti şi canoişti români va fi prezent la o importantă competiţie internaţională care se va desfăşura pe apele lacului Himki din Moscova. Un excelent prilej de întîlnire şi întrecere cu o serie de adversari probabili la „mondiale", în primul rînd cu puternicele şi valoroasele echipaje ale ţării gazdă.

ÎN LIBRĂRIILE MEXICANE : O NOUĂ CARTE ROMÂNEASCĂ DE SPORT

Contenido y sistema del entrenamiento de portivo contemporáneo

O a doua carte românească de sport, de strictă specialitate, a văzut, recent, lumina tiparului, în limba spaniolă, în Mexic. Este vorba de CONŢINUTUL ŞI METODICA ANTRENAMENTULUI SPORTIV CONTEMPORAN (Contenido y sistema del entrenamiento deportivo contemporaneo), *o lucrare de ample proporţii, care valorifică şi generalizează experienţa acumulată în munca de pregătire a sportivilor români de performanţă, care au urcat, de-a lungul anilor, pe podiumul de onoare al marilor competiţii internaţionale, cucerind titluri şi medalii la J. O., C. M., C. E., Jocurile Balcanice etc. Faptul că o editură mexicană solicită o lucrare românească de metodică sportivă ilustrează, pe de o parte, prestigiul de care se bucură activitatea de educaţie fizică şi sport din ţara noastră şi oamenii ei de specialitate, în arena internaţională, iar pe de altă parte vine să arate că în Mexic ca şi în alte ţări, a început să se manifeste interes pentru asemenea cărţi.*

Contenido y sistema del entrenamiento deportivo contemporáneo *(traducerea a fost făcută de către dr. Gabriel Cherebeţiu, Anca Cherebeţiu şi prof. Miguel Galeana), constituie, de altfel, un document de prim ordin în teoria şi practica activităţii sportive de mare performanţă, el marcînd un moment deosebit în strădu inţa de cristalizare a unui sistem propriu de antrenament sportiv, de afirmare a unei şcoli româneşti de metodică a pregătirii sportivilor fruntaşi.*

În introducerea scrisă de doctorul în ştiinţe pedagogice Emil Ghibu, vicepreşedinte al C.N.E.F.S., sînt sintetizate liniile directoare şi aspectele noi ale metodicii antrenamentului sportiv, probleme care trebuie să fie cunoscute de fiecare specialist, indiferent de ramura sportivă în care activează, întrucît în ele sînt punctate cele mai importante principii călăuzitoare ale antrenamentului şi participării în concursuri.

Lucrarea, tipărită în condiţiuni grafice excelente, prezintă cititorului mexican, specialistului sportiv din această ţară numele medicilor de specialitate, ale antrenorilor, ale activiştilor şi cadrelor didactice din România (E. Ghibu, L. Teodorescu, M. Bîrjega, I. Balaş, I. Siclovan, C. Florescu, A. Nicu, A. Vrabie, V. Ludu, I. Istrate, G. Zimbreşteanu, I. Corneanu, M. Epuran, O. Vlase, I. Stănescu, I. Drăgan, E. Bran, C. Liţă, F. Ulmeanu, I. Soeter etc.) care au contribuit prin munca şi experienţa lor la realizarea acestei lucrări, pe care Editura C.N.E.F.S. („Stadion") a prezentat-o la noi, în anul 1967.

J. B.

MANUALUL DE HANDBAL ÎN 7 AL PROF. ION KUNST-GHERMĂNESCU SE BUCURĂ DE O BUNĂ APRECIERE ÎN U.R.S.S.

Şcoala românească de handbal culege elogii nu numai pe terenul confruntărilor sportive, dar şi pe cel publicistic : cartea datorată antrenorului emerit *Ion Kunst-Ghermănescu* — *„Handbal în 7"* a fost tradusă în limba rusă şi a apărut, nu de mult, în editura *„Fizkultura i Sport"* din Moscova, bucurîndu-se de o bună primire cum ne lasă să întrevedem recenzia pe care i-o dedică revista de specialitate *„Sportivnîie igri"*.

Autorul recenziei, *Vladimir Kosinţev*, docent la catedra de jocuri sportive a Institutului de educaţie fizică din Omsk, scrie printre altele :

„Nu o dată am avut prilejul să-i văd pe elevii lui Ion Kunst-Ghermănescu — reputatul fost antrenor al echipei naţionale de handbal a României. De aceea, în timp ce îi citeam cartea „Handbal în 7", îmi reînviau în minte episoade din jocul acestui minunat ansamblu handbalistic.

...Cartea lui Ion Kunst-Ghermănescu prezintă un mare interes pentru cei ce au urmărit evoluţia handbaliştilor români, dar ea va aduce, evident, un şi mai mare folos celor care deocamdată nu i-au văzut jucînd".

În încheierea recenziei, *Vl. Kosinţev* spune : *„Aş dori să sugerez cititorilor noştri să acorde o atenţie extrem de mare conţinutului capitolelor „Pregătirea fizică" şi „Metodica antrenamentului". În acestea, Kunst se dovedeşte un antrenor care se orientează excelent în ultimele realizări ale ştiinţei sportului, punînd în practică cele mai eficiente mijloace şi metode de antrenament modern".*

LUCRUL LA ÎNTÎMPLARE CU TINERII JUCĂTORI - CAUZA SLABELOR PERFORMANŢE

ancheta **sportul**

La ce cote şi cum se poate ridica BASCHETUL ROMÂNESC ?

În aceste rînduri doresc să-mi expun punctul de vedere asupra unor probleme care frămîntă pe toţi cei ce lucrează în domeniul baschetului.

1. Incontestabil că la baza inconstanţei într-o comportare superioară a jucătorilor noştri **pregătirea** ocupă un loc de frunte, şi în special pregătirea tinerelor elemente — copii şi mai ales juniori —, care nu este conformă cu nivelul actual de pregătire a elementelor tinere din alte ţări. Lucrul acesta l-am putut constata în 1969 la Mannheim şi îl scot în evidenţă şi rezultatele slabe obţinute de reprezentativele de juniori şi junioare în diferitele confruntări internaţionale.

Se pune întrebarea : care este cauza unei asemenea stări de fapt ? Nu muncesc suficient de mult antrenorii ? Nu au ei cît de cît condiţii care să le permită să-şi prezinte elevii la un nivel superior ? Nu, nu în aces cauze trebuie să căutăm actuala stare de lucruri din baschet, ci în faptul că instruirea şi antrenamentul în etapele normale de formare a tinerilor noştri jucători, între 11 şi 18 ani, se desfăşoară anarhic, la întîmplare, nu sînt dirijate de către organele tehnice ale federaţiei. Acestea ar trebui, împreună cu antrenorii şi profesorii cu experienţă în munca cu juniorii, să întocmească programe de lucru, în al căror conţinut să fie centralizată generalizarea principalelor aspecte ale tehnicii, tacticii, pregătirii fizice şi teoretice necesare asigurării unor indici de pregătire superiori, corespunzători vîrstelor respective şi cerinţelor jocului modern. Numai muncind astfel vom putea înlătura din procesul de instruire liberul arbitru şi vom asigura premisele necesare unei metodici de instruire unitară. Programele de lucru trebuie revăzute în fiecare vară, la terminarea campionatelor (la toate categoriile), înainte de începerea pregătirii pentru noul an competiţional. Pe lîngă o tabără de juniori trebuie convocaţi toţi antrenorii divizionari ai echipelor de juniori şi timp de cîteva zile să li se expună teoretic şi să li se transpună în practică conţinutul programei revăzute şi mijloacele corectării lipsurilor manifestate.

În aceste tabere, antrenorii care în anul respectiv au obţinut o performanţă mai deosebită sau cei care au participat la anumite manifestări internaţionale să-şi expună metodele întrebuinţate, care le-au încununat cu succes munca, sau să prezinte tehnica şi sistemele de joc întrebuinţate de echipele străine în competiţiile vizionate.

În acest fel, toţi cei care se ocupă de baschet vor fi la curent cu noutăţile apărute pe plan mondial şi, mai ales, vor fi îndrumaţi de modul cum trebuie să dea viaţă concepţiei de joc preconizate de federaţie, concepţie, care, în modul cum este considerată actualmente, numai ca o înşiruire de „indicaţii", nu numai că nu este de nici un folos, dar şi ciunteşte din pregătirea tinerelor elemente. De asemenea, astfel concepută pregătirea, credem că nu mai este necesară nici mixtizarea pregătirii club-lot, metodă de pregătire impusă actualmente de federaţie pentru jucătorii selecţionaţi în diferitele loturi despre care cred că nu a dat şi nici că va putea să dea rezultatele scontate. (A se vedea, în acest sens, pregătirea de şapte luni din anul trecut şi rezultatele acestei pregătiri).

2. Dar nu numai pregătirea este factorul care asigură creşterea valorii jucătorilor şi a echipelor, ci şi competiţia, concursul. Numai un campionat care asigură jocuri echilibrate, grele, pretenţioase poate să creeze o luptă susţinută şi continuă, poate să ducă pe jucători spre culmile măiestriei, spre culmile marilor performanţe. Or, din acest punct de vedere, actualul nostru sistem competiţional, deşi organizatoric (de la minibaschet la categoria A) asigură etape normale de dezvoltare, tehnic nu asigură o creştere sigură a valorii jucătorilor. De aceea, pentru îndeplinirea şi a acestui ultim deziderat consider că trebuie îndeplinite următoarele condiţii :

— crearea unui echilibru valoric între echipe, la toate nivelele, prin eliminarea celor mai slabe echipe. Spre exemplu, în actuala formă, în campionatul divizionar A ar fi suficiente 8 sau 10 echipe care, prin jocurile dintre ele, ar asigura o dezvoltare a unor deprinderi corecte, individuale şi colective, tehnice, tactice şi morale.

— asigurarea continuităţii desfăşurării campionatului prin programarea lui în raport cu marile competiţii europene şi balcanice la care sîntem chemaţi să luăm parte, în acest fel asigurîndu-se un echilibru în pregătirea atît a echipelor de club, cît şi a echipelor naţionale.

Vasile POPESCU
antrenorul echipei Steaua